

Pětko: Jo, ale měžo swojich winikow.

Robinson: Možošć zočn hužělasch a k nim jěsch?

Pětko: D jo.

Robinson: Ga gotuj sebe zočn a jěž k nim.

Pětko glědascho tužnie na Robinsona.

Robinson: Zo schi jo? zogdla by tak sdušchony?

Pětko: Togodla, až jo moj luby kněz Robinson na mńo sly.

Robinson: Sly? kak to?

Pětko: Dokulž zo mě pšchez poβlasch.

Robinson: Schak zošć rad domoj.

Pětko: Žož Robinson űejo, tam se Pětkoju teke űelubi.

Robinson: Mě by twoje luže ja űepschijaschela měli a mě sežrali; jěž jan togodla βam.

Pětko wese Robinsonowu βeteru, da ju jomu do ruki, pochyli βwoju głowu k semji a wosta tak pšched Robinsonom.

Robinson: Žoga deru?

Pětko: Mě sarasysch; lubej sabisch, ako pšchez poβlasch.

Robinson swignu jogo gorěj a glědascho jomu pschijaschelnive do wozowu a žascho k űomu: Neboj se, ja schi űoβ pšchez poβlasch; schak mam schi hutšchobnie lubo a βom wjaβoβy, až zošć pschi mńo wostasch. A Robinson hoboymascho Pětku, koschascho jogo a hobej plakaschtej dsy hutšchobneje radošći.

Robinson běšcho pschi tom sgonik, až Pětko možo zočn twarišć, a to běšcho jomu welgi lubo. A won powědascho jomu, až južo wele lětow zočn twari a dowěže jogo tam. Pětko sebe schytkno pscheglědascho, sawi